

Na podlagi drugega odstavka 17. člena, drugega odstavka 19. člena in petega odstavka 20. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O
o emisiji snovi v zrak in vode iz sežigalnic odpadkov

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen
(vsebina)

(1) Ta uredba v skladu z Direktivo 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (prenovitev) (UL L št. 334 z dne 17. 12. 2010, str. 17) določa:

- pogoje za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje sežigalnice odpadkov (v nadaljnjem besedilu: sežigalnica) in naprave za sosežig odpadkov (v nadaljnjem besedilu: naprava za sosežig);

- mejne vrednosti emisije snovi v zrak in ukrepe za nadzor emisije snovi v zrak iz sežigalnic in naprav za sosežig;

- mejne vrednosti emisije snovi pri odvajanju odpadne vode in ukrepe za nadzor emisije snovi pri odvajanju odpadne vode iz naprav za čiščenje odpadnih plinov sežigalnic in naprav za sosežig;

- pogoje obratovanja ter pravila ravnanja z odpadki in ostanki v sežigalnicah in napravah za sosežig;

- zahteve za obratovalni monitoring emisij snovi v zrak in emisije snovi pri odvajanju odpadne vode iz sežigalnic in naprav za sosežig;

- zahteve za obveščanje javnosti in poročanje o spremljanju delovanja sežigalnic in naprav za sosežig.

(2) Za vprašanja glede ravnanja z odpadki, ki niso posebej urejena s to uredbo, se uporablja predpis, ki ureja odpadke.

(3) Za vprašanja v zvezi z emisijami snovi v zrak, ki niso posebej urejena s to uredbo se uporablja predpis, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja. Za vprašanja v zvezi z meritvami emisije snovi v zrak, ki niso posebej urejena s to uredbo, se uporablja predpis, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogojev za njegovo izvajanje.

(4) Za vprašanja v zvezi z odvajanjem odpadne vode, ki niso posebej urejena s to uredbo, se uporablja predpis, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo, v zvezi z meritvami emisije snovi pri odvajanju odpadne vode, ki niso posebej urejena s to uredbo, pa predpis, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih voda.

(5) Za vprašanja v zvezi s sežigalnicami in napravami za sosežig, v kateri se sežiga ali sosežiga nenevarne odpadke z nazivno zmogljivostjo nad tri tone na uro ali nad 50 ton na dan ter nevarne odpadke z nazivno zmogljivostjo nad 10 ton na dan, ki niso posebej urejena s to uredbo, se uporablja predpis, ki ureja vrste dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega.

(6) Za vprašanja v zvezi s sežigalnicami in napravami za sosežig z nazivno toplotno močjo 50 MW ali več, ki niso posebej urejena s to uredbo, se uporablja predpis, ki ureja mejne vrednosti emisij snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav.

2. člen
(uporaba)

(1) Ta uredba se uporablja za vse sežigalnice in naprave za sosežig, ki sežigajo ali sosežigajo trdne ali tekoče nenevarne ali nevarne odpadke.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se ta uredba ne uporablja za naprave, v katerih se obdelujejo samo:

- rastlinski odpadki iz kmetijstva in gozdarstva;

- rastlinski odpadki iz živilskopredelovalne industrije, če se pridobljena toplota izkoristi;
 - odpadna rastlinska vlakna iz proizvodnje celuloze in iz proizvodnje papirja iz celuloze, če se sosežigajo na kraju proizvodnje in se pridobljena toplota izkoristi;
 - odpadna pluta;
 - lesni odpadki, ki vključujejo zlasti lesne odpadke iz gradnje in rušenja, razen lesnih odpadkov, ki lahko vsebujejo premogov katran, halogenirane organske spojine ali težke kovine zaradi obdelave s sredstvi za zaščito lesa ali premazi;
 - trupi živali, kot jih ureja Uredba št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1774/2002 (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo Sveta (EU) št. 1385/2013 z dne 17. decembra 2013 o spremembi uredb Sveta (ES) št. 850/98 in (ES) št. 1224/2009 ter uredb (ES) št. 1069/2009, (EU) št. 1379/2013 in (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta, zaradi spremembe položaja Mayotta v razmerju do Evropske unije (UL L št. 354 z dne 28. 12. 2013, str. 86);
 - odpadki, nastali pri iskanju in izkoriščanju virov nafte in plina na vrtnih ploščadih ter sežgani na teh ploščadih;
 - radioaktivni odpadki.
- (3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se ta uredba ne uporablja za:
- eksperimentalne naprave, ki se uporabljajo za raziskave, razvoj in preskušanje z namenom izboljšanja postopka sežiganja in obdelajo manj kot 50 ton odpadkov na leto;
 - naprave za uplinjanje ali pirolizo, če so plini, ki nastanejo pri toplotni obdelavi odpadkov, očiščeni do take mere, da pred njihovim sežigom niso več odpadki in da ne povzročajo višjih emisij v zrak od tistih, nastalih pri sežigu zemeljskega plina.

3. člen (izrazi)

- (1) Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:
1. dioksini in furani so vsi poliklorirane dibenzo-p-dioksini in dibenzofurani iz 1.4 točke priloge 1, ki je sestavni te uredbe;
 2. kurilna naprava je kakršna koli tehnična naprava, v kateri goriva oksidirajo, da se uporabi tako nastala toplota;
 3. mejna vrednosti skupnih emisij je mejna vrednosti skupnih emisij za naprave za sosežig;
 4. naprava za sosežig je kakršna koli nepremična ali premična tehnološka enota, katere glavni namen je proizvodnja energije ali materialnih izdelkov in ki uporablja odpadke kot običajno ali dodatno gorivo ali v kateri se odpadki termično obdelajo z namenom odstranitve s sežigom z oksidacijo odpadkov in drugimi postopki toplotne obdelave, kot so piroliza, uplinjanje ali obdelava v plazmi, če se snovi, ki nastanejo pri obdelavi, naknadno sežgejo. Naprava za sosežig vključuje vse linije za sosežiganje, sprejem odpadkov, skladiščenje, naprave za predobdelavo na kraju samem, sisteme za oskrbo z odpadki, gorivom in zrakom, kotle, naprave za čiščenje odpadnih plinov, naprave za obdelavo ali skladiščenje ostankov in odpadne vode na kraju samem, odvodnike, naprave in sisteme za nadziranje postopkov sosežiganja, zapisovanje in spremljanje pogojev sosežiganja. Če se za toplotno obdelavo odpadkov uporabijo postopki, različni od oksidacije, kot so piroliza, uplinjanje ali obdelava v plazmi, so v sklop naprava za sosežig vključeni tudi postopki in sistemi toplotne obdelave in naknadnega sežiga. Če sosežiganje odpadkov poteka tako, da glavni namen naprave za sosežig ni proizvodnja energije ali izdelkov, ampak toplotna obdelava odpadkov, se naprava šteje za sežigalnico;
 5. nazivna zmogljivost je vsota sežigalnih zmogljivosti kurilnih naprav v sestavi sežigalnice ali naprave za sosežig, kot jo je določil projektant in potrdil upravljavec, ob upoštevanju kurilne vrednosti odpadkov, izražene kot količina sežganih odpadkov na uro;
 6. nova naprava za sosežig je katera koli naprava za sosežig, ki ni obstoječa naprava za sosežig;
 7. nova sežigalnica je katera koli sežigalnica, ki ni obstoječa sežigalnica;
 8. obstoječa sežigalnica ali obstoječa naprava za sosežig je sežigalnica ali naprava za sosežig, ki je:

– pred 28. decembrom 2002 obratovala in imela okoljevarstveno dovoljenje v skladu s predpisom, ki je urejal sežiganje odpadkov, ali

– začela obratovati najkasneje 28. decembra 2003, pod pogojem, da je bila registrirana v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja in imela gradbeno dovoljenje pred 28. decembrom 2002, ali

– pred 28. decembrom 2002 vložila popolno vlogo za okoljevarstveno dovoljenje v skladu s predpisom, ki je urejal sežiganje odpadkov, pod pogojem, da je začela obratovati najkasneje 28. decembra 2004;

9. odvodnik je ena ali več skupnih odvodnih cevi, po katerih se odvajajo odpadni plini, ki so izpuščeni v zrak;

10. ostanek je kakršen koli tekoči ali trdni odpadek, ki nastane v sežigalnici ali napravi za sosežig in je lahko pepel in žlindra, elektrofitrski pepel in kotlovni prah, trdni ostanek čiščenja odpadnih plinov, blato čistilnih naprav za odpadne vode, izrabljeni katalizatorji in izrabljeno aktivno oglje ali druge snovi, ki nastajajo pri sežiganju ali sosežiganju odpadkov, čiščenju odpadnih plinov ali odpadne vode ali drugih postopkih v sežigalnici ali napravi za sosežig;

11. sežigalnica je kakršna koli nepremična ali premična tehnološka enota in oprema, namenjena toplotni obdelavi odpadkov z izkoriščanjem pridobljene zgorevalne toplote ali brez nje, s sežigom z oksidacijo odpadkov in drugimi postopki toplotne obdelave, kot so piroliza, uplinjanje ali obdelava v plazmi, če se snovi, ki nastanejo pri obdelavi, naknadno sežgejo. Sežigalnica vključuje vse linije za sežiganje, sprejem odpadkov, skladiščenje, naprave za predobdelavo na kraju samem, sisteme za oskrbo z odpadki, gorivom in zrakom, kotle, naprave za čiščenje odpadnih plinov, naprave za obdelavo ali skladiščenje ostankov in odpadne vode na kraju samem, odvodnike, naprave in sisteme za nadziranje postopkov sežiganja, zapisovanje in spremljanje pogojev sežiganja. Če se za toplotno obdelavo odpadkov uporabijo postopki, različni od oksidacije, kot so piroliza, uplinjanje ali obdelava v plazmi, so v sklop sežigalnice vključeni tudi postopki in sistemi toplotne obdelave in naknadnega sežiga;

12. številka odpadka je številka odpadka iz seznama odpadkov, določenega v prilogi Odločbe Komisije z dne 3. maja 2000 o nadomestitvi Odločbe 94/3/ES o oblikovanju seznama odpadkov skladno s členom 1(a) Direktive Sveta 75/442/EGS o odpadkih in Odločbe Sveta 94/904/ES o oblikovanju seznama nevarnih odpadkov skladno s členom 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS o nevarnih odpadkih (UL L št. 226 z dne 6. 9. 2000, str. 3), zadnjič spremenjene s Sklepom Komisije z dne 18. decembra 2014 o spremembi Odločbe Komisije 2000/532/ES o seznamu odpadkov v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 370 z dne 30. 12. 2014, str. 44).

(2) Drugi izrazi uporabljeni v tej uredbi imajo enak pomen, kot ga določa predpis, ki ureja odpadke in predpis, ki ureja emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav.

II. OKOLJEVARSTVENO DOVOLJENJE

4. člen

(pogoji za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Za obratovanje sežigalnice in za obratovanje naprave za sosežig je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje za predelavo odpadkov po postopku z oznako R1, če se odpadki uporabijo kot običajno ali kot dodatno gorivo, ali okoljevarstveno dovoljenje za odstranjevanje odpadkov po postopku z oznako D10, če se odpadki toplotno obdelajo za namen odstranjevanja, skladno s predpisom, ki ureja odpadke in to uredbo.

(2) Če je sežigalnica ali naprava za sosežig tudi naprava, ki lahko povzroči onesnaženje okolja večjega obsega mora upravljavec pridobiti okoljevarstveno dovoljenje po predpisu, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, pri čemer se upoštevajo tudi določbe te uredbe.

(3) Če je sežigalnica ali naprava za sosežig tudi velika kurilna naprava mora upravljavec pridobiti okoljevarstveno dovoljenja po predpisu, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, pri čemer se upoštevajo tudi določbe predpisa, ki ureja emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav in te uredbe.

(4) Vsaka sprememba v obratovanju sežigalnice ali naprave za sosežig, ki obdeluje samo nenevarne odpadke, se pri vključitvi sežiganja ali sosežiganja nevarnih odpadkov šteje za večjo spremembo.

5. člen
(vloga za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Upravljavec mora k vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje sežigalnice ali naprave za sosežig priložiti poleg podatkov, ki so zahtevani s predpisom, ki ureja odpadke, tudi:

- opis obrata in njegovo dejavnost;
- opis tehnološkega postopka in drugih tehnologij za preprečevanje ali, če to ni mogoče, zmanjševanje emisij iz obrata;
- podatke o energiji, uporabljeni ali proizvedeni v obratu ter podatke o gorivih in odpadkih, ki se bodo sežigala ali sosežigala v obratu;
- navedbo vrst in količin predvidenih emisij iz obrata v vsak del okolja vključno z navedbo vira izpusta emisije kot tudi opredelitev pomembnih vplivov emisij na okolje;
- opis stanja na območju obrata;
- opis ukrepov za preprečevanje, pripravo za ponovno uporabo, recikliranje in predelavo odpadkov, nastalih v obratu;
- opis ukrepov, načrtovanih za izvajanje obratovalnega monitoringa;
- predlog programa preverjanja istovetnosti odpadkov ob prevzemu;
- predlog programov obratovalnega monitoringa emisij v tla, površinsko vodo, podzemno vodo in zrak.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek k vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja ni treba predložiti podatkov iz 5. in 8. alineje prejšnjega odstavka, če gre za napravo za sosežig, v kateri se bodo sežigali samo lastni nenevarni odpadki do največ tri tone na uro.

(3) Načrt ravnanja z odpadki mora vsebovati poleg podatkov iz predpisa, ki ureja odpadke, tudi podatke o predvidenih ukrepih, s katerimi se bo zagotavljalo, da:

- bo pri sežigu ali sosežigu pridobljena toplota izrabljena pri proizvodnji toplote, pare ali energije, kolikor je to izvedljivo;
- bo količina in škodljivost ostankov čim manjša, ostanki pa se bodo, če študija tehnične in ekonomske izvedljivosti pokaže, da so vložena sredstva nesorazmerna z učinkom, lahko reciklirali;
- bodo ostanki, ki jih ni mogoče preprečiti, zmanjšati ali reciklirati, odstranjeni v skladu s predpisom, ki ureja odpadke in predpisom, ki ureja odlagališča odpadkov.

(4) Poleg podatkov iz prvega do tretjega odstavka tega člena je treba k vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja priložiti podatke, ki so zahtevani za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja skladno s predpisom, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja zrak.

(5) Če se iz sežigalnice ali naprave za sosežig odvaja odpadne vode v vode ali javno kanalizacijo, mora upravljavec k vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja priložiti poleg podatkov iz prvega do četrtega odstavka tega člena tudi podatke, ki so zahtevani za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja skladno s predpisom, ki ureja emisije snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo.

(6) Upravljavec lahko v eni vlogi za okoljevarstveno dovoljenje zaprosi tudi za dve ali več naprav ali samo delov naprav na istem kraju, na katerem so sežigalnice ali naprave za sosežig.

6. člen
(vsebina okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) V okoljevarstvenem dovoljenju se poleg vsebin, ki so določene v predpisu, ki ureja odpadke, določi tudi:

- nazivna zmogljivost sežigalnice ali naprave za sosežig,
- mejne vrednosti emisij snovi v zrak in vodo,
- dovoljenja odstopanja po tej uredbi,
- zahteve glede pH, temperature in pretoka izpustov odpadne vode, če je sežigalnica ali naprava za sosežig opremljena z napravo za mokro čiščenje odpadnih plinov,

– metodologijo in mesta vzorčenja, merjenja in analiziranja emisij ter njihovo pogostost skladno s to uredbo in prepisi, ki urejajo obratovalni monitoring emisij snovi v tla, površinsko vodo, podzemno vodo in zrak,

– najdaljši dovoljeni čas kakršnih koli tehnično neizogibnih ustavitvev, motenj ali okvar čistilnih ali merilnih naprav, v katerem emisije v zrak in emisije snovi v odpadni vodi lahko presežejo mejne vrednosti emisij v primeru, ko je čas krajši od časa iz tretjega in četrtega odstavka 10. člena te uredbe in

– druge zahteve za obratovanje sežigalnice in naprave za sosežig in za nadzor preverjanja odpadkov iz te uredbe.

(2) Poleg vsebin iz prvega odstavka tega člena se v okoljevarstvenem dovoljenju za sežigalnico ali napravo za sosežig, ki sežiga nevarne odpadke določi tudi:

– najmanjši in največji masni pretok nevarnih odpadkov

– najmanjšo in največjo kurilno vrednost nevarnih odpadkov in

– največjo vsebnost onesnaževal polikloriranih bifenilov, pentaklorfenolov, klora, fluora, žvepla, težkih kovin in drugih onesnaževal v nevarnih odpadkih.

(3) Poleg vsebin iz prvega in drugega odstavka tega člena se v okoljevarstvenem dovoljenju določi tudi vsebina okoljevarstvenega dovoljenja, ki je določena v predpisu, ki ureja emisijo snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

(4) Če se iz sežigalnice ali naprave za sosežig odvajajo odpadne vode v vode ali javno kanalizacijo, se ne glede na prvi do tretji odstavek tega člena, v okoljevarstvenem dovoljenju določi tudi vsebina okoljevarstvenega dovoljenja, ki je določena v predpisu, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo.

III. MEJNE VREDNOSTI EMISIJ SNOVI V ZRAK IN VODE

7. člen (emisije snovi v zrak)

(1) Mejne vrednosti emisij snovi v zrak iz sežigalnic so določene v 1. delu priloge 1 te uredbe.

(2) Mejne vrednosti emisij snovi v zrak iz naprav za sosežig so določene v 2. delu priloge 1 te uredbe.

(3) Mejna vrednost skupnih emisij je določena za industrijske dejavnosti in onesnaževala iz 2., 3. in 4. točke 2. dela priloge 1 te uredbe.

(4) Če mejna vrednost skupnih emisij ni določena v skladu s prejšnjim odstavkom, se mejna vrednost skupnih emisij izračuna po enačbi iz 1. točke 2. dela priloge 1 te uredbe.

(5) Kadar se nazivna zmogljivost naprave za sosežig poveča, se mejne vrednosti emisij uporabljajo za razširjen del naprave, ki ga zadeva sprememba, ter določijo glede na skupno vhodno toplotno moč celotne kurilne naprave, ki je določena v skladu z agregacijskim pravilom iz 19. člena te uredbe. Pri spremembi kurilne naprave z nazivno toplotno močjo 50 MW ali več, veljajo mejne vrednosti emisij iz 3. točke 2. dela priloge 1 te uredbe za tisti del naprave, ki se je spremenil, glede na vhodno toplotno moč celotne kurilne naprave.

8. člen (odstopanja od mejnih vrednosti emisij snovi v zrak)

(1) Ne glede na določbo prvega odstavka prejšnjega člena je mejna vrednost emisije ogljikovega monoksida (v nadaljnjem besedilu: CO) iz sežigalnice, ki uporablja v kurišču tehnologijo lebdečega sloja lahko višja od mejne vrednosti iz 1. dela priloge 1 te uredbe, pri čemer pa največja urna povprečna vrednost koncentracije CO ne sme presegati 100 mg/m³.

(2) Ne glede na določbo drugega odstavka prejšnjega člena se za naprave za sosežig uporabljajo mejne vrednosti emisij iz 1. dela priloge 1 te uredbe, če:

– se v napravi za sosežig več kot 40 % toplote pridobi iz nevarnih odpadkov, ali

– se v njen sosežigajo neobdelani mešani komunalni odpadki, ki so odpadki iz gospodinjstev in odpadki iz trgovine, industrije in ustanov, ki so zaradi svoje narave in sestave podobni odpadkom iz gospodinjstev, razen frakcij iz podskupin s številko odpadka 20 01, ki se ločeno zbirajo pri viru in ostalih odpadkov iz podskupin s številko odpadka 20 02.

(3) Ne glede na določbo tretjega odstavka prejšnjega člena so za cementne peči, v katerih se sosežigajo odpadki, mejne vrednosti emisij v zrak za žveplov dioksid (v nadaljnjem besedilu: SO₂) ter plinaste in hlapne organske snovi, izražene kot skupni organski ogljik (v nadaljnjem besedilu: TOC) lahko višje, če SO₂ in TOC ne nastaneta pri sežiganju odpadkov.

9. člen **(emisije snovi v vodo)**

(1) Mejne vrednosti emisije snovi pri odvajanju odpadne vode, nastale pri čiščenju odpadnih plinov, so določene v prilogi 2, ki je sestavni del te uredbe. Mejne vrednosti so določene za točko, kjer se odpadne vode odvajajo iz sežigalnice ali naprave za sosežig.

(2) Mejne vrednosti emisije snovi iz prejšnjega odstavka se uporabljajo tudi, če se odpadne vode, nastale pri čiščenju odpadnih plinov, čistijo v čistilni napravi, ki je izven sežigalnice ali naprave za sosežig in je takšna čistilna naprava namenjena le čiščenju odpadne vode iz sežigalnice. V tem primeru se emisije snovi pri odvajanju odpadne vode merijo na točki odvajanja iz čistilne naprave.

(3) Če se odpadne vode, ki so nastale pri čiščenju odpadnih plinov, čistijo na kraju samem ali pa drugje skupaj z odpadno vodo iz drugih naprav, mora upravljavec za namen določitve mejne vrednosti emisije snovi pri odvajanju odpadne vode iz čiščenja odpadnih plinov v točki odvajanja, na podlagi meritev iz 3. točke priloge 3, ki je sestavni del te uredbe, izračunati masna razmerja z naslednjo enačbo:

$$K_M = \frac{\sum_{i=1}^n (K_i \times Q_i)}{\sum_{i=1}^n Q_i}$$

pri čemer je:

K_M mejna vrednost emisije snovi v očiščeni mešanici odpadnih voda;

K_i mejna vrednost emisije snovi v odpadni vodi na iztoku vsake posamezne odpadne vode, vključno z mejno vrednostjo emisije snovi na iztoku odpadne vode naprave za čiščenje odpadnih plinov, pred vstopom v čistilno napravo znotraj sežigalnice ali naprave za sosežig iz prvega odstavka tega člena ali mejna vrednost emisije snovi v odpadni vodi na iztoku iz vsakega posameznega vira onesnaževanja, vključno z mejno vrednostjo emisije snovi na iztoku odpadne vode iz naprave za čiščenje odpadnih plinov, pred vstopom v čistilno napravo iz drugega odstavka tega člena;

Q_i pretok odpadne vode na iztoku vsake posamezne odpadne vode, vključno s pretokom odpadne vode na iztoku odpadne vode iz naprave za čiščenje odpadnih plinov, pred vstopom v čistilno napravo znotraj sežigalnice ali naprave za sosežig iz prvega odstavka tega člena oziroma pretok odpadne vode na iztoku iz vsakega posameznega vira onesnaževanja, vključno s pretokom odpadne vode na iztoku naprave za čiščenje odpadnih plinov, pred vstopom v čistilno napravo iz drugega odstavka tega člena.

(4) Redčenje odpadnih voda iz čiščenja odpadnih plinov z namenom, da se ne presežejo mejne vrednosti parametrov iz priloge 2 te uredbe, je prepovedano.

10. člen **(preprečevanje nenamernih izpustov)**

(1) Projektna zasnova in upravljanje sežigalnice ali naprave za sosežig morata preprečiti kakršno koli nedovoljeno ali nenamerno izpuščanje katerega koli onesnaževala v tla, površinsko vodo in podzemno vodo.

(2) Upravljavec sežigalnice ali naprave za sosežig mora zagotoviti zbiralnik za padavinsko vodo, ki odteka z območja sežigalnice ali naprave za sosežig, in za onesnaženo vodo zaradi razlitja ali gašenja požarov. Zbiralnik mora omogočati preskušanje in čiščenje take vode pred odvajanjem, skladno s predpisom, ki ureja odlagališča odpadkov.

(3) Najdaljši dovoljeni čas preseganja mejne vrednosti emisij iz sežigalnice, naprave za sosežig ali posamezne linije za sežig ali sosežig ne sme biti daljši od štirih ur neprekinjenega sežiganja odpadkov.

(4) Najdaljši dovoljeni čas preseganja mejne vrednosti emisij za kurilne naprave, ki so povezane z eno samo napravo za čiščenje odpadnih plinov iz prejšnjega odstavka ne sme presegati skupno 60 ur na leto.

(5) Če emisije snovi presežejo mejne vrednosti, upravljavec v nobenih okoliščinah ne sme nadaljevati z neprekinjenim sežiganjem odpadkov v sežigalnici, napravi za sosežig ali posamezni liniji za sežig ali sosežig dlje, kot je določeno v tretjem in četrtem odstavku tega člena ali v okoljevarstvenem dovoljenju v skladu s šesto alinejo prvega odstavka 6. člena te uredbe.

IV. OBRATOVALNI MONITORING

11. člen (obratovalni monitoring)

- (1) Obratovalni monitoring emisij snovi v zrak in vode se izvaja skladno s prilogo 3 te uredbe.
- (2) Upravljavec mora zagotoviti, da se rezultati obratovalnega monitoringa zapišejo in obdelajo na način, ki omogoča ministrstvu preverjanje skladnosti rezultatov obratovalnega monitoringa s pogoji obratovanja in mejnimi vrednostmi emisij, ki so določene v okoljevarstvenem dovoljenju.
- (3) Ne glede na 2.1.a) točko priloge 3 te uredbe se trajne meritve HCl, HF in SO₂ lahko nadomestijo z meritvami v rednih časovnih presledkih v skladu s 2.1.c) točko priloge 3 te uredbe, ali pa se jih ne izvaja, če upravljavec dokaže, da emisije teh onesnaževal nikakor ne morejo biti večje od največjih mejnih vrednosti emisij za ta onesnaževala.
- (4) Ne glede na 2.1.a) točko priloge 3 te uredbe se trajne meritve v obstoječih sežigalnicah ali v obstoječih napravah za sosežig z nazivno zmogljivostjo manj kot 6 ton na uro NO_x lahko nadomestijo z meritvami v rednih časovnih presledkih v skladu s 2.1.c) točko priloge 3 te uredbe, če upravljavec na podlagi informacij o kakovosti zadevnih odpadkov, uporabljenih tehnologij in rezultatov obratovalnega monitoringa dokaže, da emisije NO_x v nobenem primeru ne morejo biti višje od največje mejne vrednosti emisij za ta onesnaževala.
- (5) Meritve težkih kovin, dioksinov in furanov se ne glede na 2.1.c) točko priloge 3 te uredbe lahko izvajajo, za težke kovine z eno meritvijo vsaki dve leti, za dioksine in furane pa z eno meritvijo na leto, če:
- so emisije pri sežiganju in sosežiganju odpadkov v vseh pogojih obratovanja manjše od 50 % mejnih vrednosti emisij,
 - odpadke, ki se bodo sežigali ali sosežigali, sestavljajo le nekateri izločeni gorljivi deli nenevarnih odpadkov, ki niso primerni za recikliranje in ki so zajeti v oceni, s katero upravljavec na podlagi podatkov o kakovosti zadevnih odpadkov in obratovalnega monitoringa dokaže, da so emisije v vseh pogojih obratovanja znatno pod mejnimi vrednostmi emisij za težke kovine ter dioksine in furane.
- (6) Za vzorčenje in merjenje emisije snovi v zrak se uporabijo za:
- prostorninsko vsebnost kisika v odpadnem plinu standard SIST EN 14789;
 - celotni prah standardi SIST EN 13284-1 in SIST EN 13284-2;
 - plinaste in hlapne organske snovi, izražene kot skupni organski ogljik (v nadaljnjem besedilu: TOC) standard SIST EN 12619;
 - vodikov klorid (v nadaljnjem besedilu: HCl) standard SIST EN 1911;
 - vodikov fluorid (v nadaljnjem besedilu: HF) standard SIST ISO 15713;
 - žveplov dioksid (v nadaljnjem besedilu: SO₂) standard SIST EN 14791;
 - dušikove okside (v nadaljnjem besedilu: NO_x) standard SIST EN 14792;
 - težke kovine standardi SIST EN 13211, SIST EN 14385 in SIST EN 14884;
 - dibenzo-p-dioksine in dibenzofurane standardi SIST EN 1948-1, SIST EN 1948-2 in SIST EN 1948-3;
 - ogljikov monoksid (v nadaljnjem besedilu: CO) standard SIST EN 15058;
 - vse zgoraj naštet parametre drugi standardi in metode, če so rezultati validacij teh standardov in metod enaki rezultatom standardov predhodnih alinej tega odstavka, kar se dokazuje z uporabo standarda SIST-TS CEN/TS 14793.

12. člen (prve meritve emisije snovi v zrak)

Poleg zahtev iz predpisa, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogojev za njegovo izvajanje, je treba pri izvajanju prvih meritev emisije snovi v zrak iz sežigalnice ali naprave za sosežig preveriti tudi zadrževalni čas in temperaturo plina ter vsebnost kisika v zgorevalnih plinih, pri obratovanju naprave v najbolj neugodnih možnih razmerah.

13. člen
(program obratovalnega monitoringa)

Program obratovalnega monitoringa emisij snovi v zrak ali vode se pripravi na podlagi predpisa, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja in predpisa, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo, pri čemer se upoštevajo določbe te uredbe.

V. RAVNANJE Z ODPADKI IN OSTANKI

14. člen
(sprejem odpadkov)

- (1) Preden upravljavec sprejme nevarne odpadke v sežigalnico ali napravo za sosežig, mora:
- zbrati razpoložljive podatke o fizikalni in, če je izvedljivo, kemični sestavi nevarnih odpadkov ter vse druge podatke, potrebne za oceno primernosti za nameravani sežig ali sosežig;
 - zbrati razpoložljive podatke o nevarnih lastnostih odpadkov, snovi, s katerimi se ne smejo mešati, ter previdnostne ukrepe za rokovanje z njimi;
 - določiti maso posamezne vrste odpadka glede na številko odpadka;
 - preveriti evidenčne liste, ki služijo v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, kot dokazilo o pošiljki odpadkov znotraj Republike Slovenije, in listine iz Uredbe (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (UL L št. 190 z dne 12.7.2006, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 1234/2014 z dne 18. novembra 2014 o spremembi prilog IIIB, V in VIII k Uredbi (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o pošiljkah odpadkov (UL L št. 332 z dne 19.11.2014, str. 15; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1013/2006/ES), ki služijo kot dokazilo o pošiljki odpadkov v Republiko Slovenijo iz druge države članice Evropske Unije ali iz tretje države;
 - pred raztovarjanjem odvzeti reprezentativne vzorce, razen kadar to ni primerno.
- (2) Za namen določitve mase posamezne vrste odpadka iz tretje alineje prejšnjega odstavka mora biti na vhodnem delu sežigalnice ali naprave za sosežig nameščena tehtnica za odpadke. Tehtanje odpadkov se lahko zagotovi tudi na tehtnicah zunaj območja naprave za sosežig ali sežigalnice ali na vozilih za prevoz odpadkov.
- (3) Upravljavec hrani reprezentativne vzorce pošiljk nevarnih odpadkov vsaj en mesec po njihovem sežigu ali sosežigu in omogoči inšpektorjem, da ugotovijo naravo obdelanih odpadkov.
- (4) Določbe prvega in drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo za odpadke, ki nastajajo in se sežigajo ali sosežigajo na kraju nastanka, pri čemer se izjeme od zahtev lahko določijo v okoljevarstvenem dovoljenju v skladu s sedmo alinejo prvega odstavka 6. člena te uredbe.
- (5) Upravljavec mora določiti osebo, ki je odgovorna za izvajanje postopkov preverjanja dostavljenih odpadkov iz prvega odstavka tega člena, in njenega namestnika.
- (6) Odgovorna oseba ali njen namestnik iz prejšnjega odstavka mora biti med prevzemanjem odpadkov navzoča na lokaciji prevzema odpadkov.
- (7) Sežigalnica in naprava za sosežig mora biti opremljena z opremo za preprečevanje prenašanja prahu in blata z vozili iz območja sežigalnice ali naprave za sosežig na vozišča javnih cest.

15. člen
(program preverjanja istovetnosti odpadkov)

- (1) Upravljavec mora zagotoviti izvajanje nadzora odpadkov skladno s programom preverjanja istovetnosti odpadkov, ki mora vsebovati:
- pristop k pregledu spremljajoče dokumentacije;

- vizualni opis posameznih vrst odpadkov glede na številko odpadka ter njihove glavne fizikalne in kemične lastnosti;
- seznam kritičnih parametrov kemične analize posamezne vrste nevarnega odpadka;
- navedbo potrebnih varnostnih ukrepov pri ravnanju z odpadki pred sežigom ali sosežigom;
- pogostost izvajanja kemične analize nevarnih odpadkov, za katere je bila izdana ocena neprimernosti za sežig ali sosežig;
- navodila, potrebna za zagotavljanje nadzora sprejema odpadkov v skladu s prvim odstavkom 14. člena te uredbe.

(2) Program iz prejšnjega odstavka mora izdelati oseba, ki ima pooblastilo v skladu s 25. členom te uredbe.

16. člen **(ocena primernosti nevarnih odpadkov)**

(1) Upravljavec mora zagotoviti izdelavo ocene primernosti nevarnih odpadkov, pred obdelavo v sežigalnici ali napravi za sosežig. Če je z oceno primernosti nevarnih odpadkov ugotovljena neprimernost za sežig ali sosežig, se nevarni odpadki zavrnejo skladno s 17. členom te uredbe.

(2) Ocena primernosti nevarnih odpadkov mora temeljiti na:

- podatkih iz evidenčnega lista odpadka iz četrte alineje prvega odstavka 14. člena te uredbe;
- zbranih podatkih iz prve in druge alineje prvega odstavka 14. člena te uredbe;
- kemični analizi odpadka če jo je možno opraviti na reprezentativnem vzorcu skladno s peto alinejo prvega odstavka 14. člena te uredbe;
- parametroh, ki niso vključeni v kemično analizo iz prejšnje alineje in razlog za njihovo izključitev;
- opisu predhodne obdelave odpadka ali utemeljitev opustitve predhodne obdelave pred sežigom ali sosežigom.

(3) Kemična analiza odpadka iz tretje alineje prejšnjega odstavka se mora opraviti na najmanj dveh masnih odstotkih pošiljk nevarnih odpadkov, razen za odpadke iz četrtega odstavka 14. člena te uredbe če so predmet okoljevarstvenega dovoljenja v skladu s sedmo alinejo prvega odstavka 6. člena te uredbe, in mora vsebovati:

- vse parametre onesnaženosti odpadka, zaradi katerih je obravnavani odpadki uvrščen med nevarne odpadke;
- kritične parametre, ki so predmet druge alineje prvega odstavka 14. člena te uredbe;
- parametre onesnaženosti odpadka, ki pomembno vplivajo na okolje zaradi sežiga ali sosežiga.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se mora kemična analiza odpadka:

- opraviti za prvo pošiljko nevarnega odpadka posameznega imetnika;
- izvajati pogostejše za imetnika odpadkov, katerega pošiljke nevarnih odpadkov so bile na podlagi opravljene kemične analize določene kot neprimerne za obdelavo v sežigalnici ali napravi za sosežig, pri čemer se pogostost izvajanja kemične analize odpadka določi s programom preverjanja istovetnosti odpadkov iz 15. člena te uredbe.

(5) Če so nevarni odpadki ostanki kemikalij ali neporabljene kemikalije ali embalaža, onesnažena s kemikalijami, za katere je v skladu s predpisi, ki urejajo kemikalije, izdelan varnostni list, se za izdelavo ocene primernosti nevarnih odpadkov namesto rezultatov kemične analize odpadkov lahko uporabijo podatki o sestavi snovi iz varnostnega lista.

(6) Za vzorčenje odpadkov in merjenje parametrov nevarnih odpadkov se v okviru kemične analize odpadka iz tretjega odstavka tega člena uporabijo:

- postopki vzorčenja po standardih SIST EN 14899, SIST EN 15002, SIST-TP CEN/TR 15310-1, SIST-TP CEN/TR 15310-2, SIST-TP CEN/TR 15310-3, SIST-TP CEN/TR 15310-4 in SIST-TP CEN/TR 15310-5;
- za določanje celotnega organskega ogljika standard SIST EN 13137;
- za določanje žarilne izgube standard SIST EN 15169;

– drugi standardi in metode, če so rezultati validacij teh standardov in metod enaki rezultatom standardov iz prve do tretje alineje tega odstavka, kar se dokazuje z uporabo standarda SIST-TS CEN/TS 14793.

(7) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za redne pošiljke istovrstni nevarnih odpadkov istega imetnika odpadkov lahko izdelava ena ocena primernosti nevarnih odpadkov najmanj enkrat letno, pri čemer mora biti ocena primernosti nevarnih odpadkov izdelana za prvo pošiljko nevarnih odpadkov.

(8) Oceno primernosti nevarnih odpadkov in kemično analizo odpadkov mora izdelati oseba, ki ima pooblastilo v skladu s 25. členom te uredbe.

17. člen (zavrnitev odpadkov)

(1) Upravljavec mora zavrniti pošiljko nenevarnih ali nevarnih odpadkov, če za njihovo sežig ali sosežig nima okoljevarstvenega dovoljenja po tej uredbi ali pa je z oceno primernosti nevarnih odpadkov ugotovljena neprimernost nevarnih odpadkov za sežig ali sosežig.

(2) Če upravljavec zavrne prevzem nevarnih odpadkov v skladu z določbami prejšnjega odstavka, lahko imetniku odpadkov dovoli, da se ti odpadki začasno skladiščijo na območju sežigalnice ali naprave za sosežig za obdobje največ dveh mesecev, pri čemer se odpadki iz teh pošiljk ne smejo mešati z drugimi odpadki, ki se skladiščijo v sežigalnici ali napravi za sosežig.

(3) Upravljavec mora o zavrnitvi odpadkov iz prvega odstavka tega člena obvestiti ministrstvo v roku pet dni po ugotovljeni neskladnosti. Obvestilo mora vsebovati podatke o imetniku odpadka, vrsto in sestavo odpadka ter vzrok za zavrnitev.

(4) V primeru zavrnitve pošiljke odpadkov iz drugih držav članic EU ali iz tretjih držav, se uporablja Uredba 1013/2006/ES. Pri tem se obdobje začasnega skladiščenja iz drugega odstavka tega člena lahko podaljša z namenom prilagoditve roku obveznosti prevzema odpadkov nazaj, kot to določa Uredba 1013/2006/ES.

18. člen (ostanki)

(1) Upravljavec poskrbi, da je količina in škodljivost ostankov čim manjša. Če je to primerno, se ostanki reciklirajo neposredno v sežigalnici ali napravi za sosežig ali zunaj nje.

(2) Prevoz in vmesno skladiščenje suhih ostankov v obliki prahu se opravi tako, da se prepreči širjenje teh ostankov v okolje.

(3) Pred določanjem poti za odstranitev ali reciklažo ostankov se opravijo ustrezni preskusi, da se ugotovijo fizikalne in kemijske lastnosti ter onesnaževalni potencial različnih ostankov. Ti preskusi se nanašajo na celotno topno frakcijo in topno frakcijo težkih kovin.

(4) Preizkus fizikalnih in kemijskih lastnosti ostankov iz prejšnjega odstavka lahko opravi le pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki je za to akreditiran po standardu SIST EN ISO/IEC 17025 za vzorčenje in merjenje. Rezultate preizkusov mora upravljavec hraniti najmanj dve leti.

VI. OBRATOVANJE IN OKVARE

19. člen (agregacijska pravila za nazivno vhodno toplotno moč)

(1) Kadar se odpadni plini dveh ali več ločenih kurilnih naprav v sežigalnici ali napravi za sosežig izpuščajo skozi skupen odvodnik, se šteje, da je kombinacija takih naprav ena sežigalnica ali naprava za sosežig, njihove zmogljivosti pa se seštevajo za namen izračuna skupne nazivne vhodne toplotne moči.

(2) Pri izračunu skupne nazivne vhodne toplotne moči kombinacije kurilnih naprav iz prejšnjega odstavka se ne upoštevajo posamezne kurilne naprave z nazivno vhodno toplotno močjo manj kot 15 MW.

20. člen (izpust emisij snovi skozi odvodnik)

(1) Odpadni plini iz sežigalnic in naprav za sosežig se morajo izpuščati nadzorovano skozi odvodnik, katerega višina je določena v predpisu, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

(2) Mejne vrednosti emisij iz te uredbe veljajo za emisije vsakega skupnega odvodnika glede na skupno nazivno vhodno toplotno moč celotne sežigalnice ali naprave za sosežig.

21. člen

(avtomatizirani merilni sistem)

(1) Upravljevec mora za izvajanje trajnih meritev emisij namestiti avtomatizirani merilni sistem.

(2) Zagotavljanje kakovosti avtomatiziranega merilnega sistema se mora preveriti vsaj enkrat letno z vzporednimi meritvami po referenčnih metodah v skladu s 1.2. točko priloge 3 te uredbe.

22. člen

(pogoji obratovanja sežigalnice in naprave za sosežig)

(1) Sežigalnice mora obratovati tako, da se doseže stopnja sežiga, pri kateri je delež TOC v žlindri in pepelu manj kot 3 % ali je žarilna izguba manj kot 5 % suhe teže materiala. Če je potrebno, se v ta namen odpadki ustrezno predobdelajo.

(2) Sežigalnice se projektirajo, opremijo, zgradijo in upravljajo tako, da se po zadnjem dovodu zraka za sežig plin, ki nastane pri sežigu odpadkov, na nadzorovan in homogen način ter tudi v najbolj neugodnih pogojih, za vsaj dve sekundi segreje na temperaturo vsaj 850 °C, merjeno blizu notranje stene sežigalne komore. Če se sežigajo nevarni odpadki, ki vsebujejo več kot 1 % halogeniranih organskih snovi, izraženih kot klor, se mora plin segreti za vsaj dve sekundi na vsaj 1100 °C.

(3) Naprave za sosežig se projektirajo, opremijo, zgradijo in upravljajo tako, da se plin, ki nastane pri sosežigu odpadkov, na nadzorovan in homogen način ter tudi v najbolj neugodnih pogojih za vsaj dve sekundi segreje na temperaturo vsaj 850 °C, merjeno blizu notranje stene sežigalne komore. Če se sosežigajo nevarni odpadki, ki vsebujejo več kot 1 % halogeniranih organskih snovi, izraženih kot klor, se mora plin segreti za vsaj dve sekundi na vsaj 1100 °C.

(4) Vsaka sežigalna komora sežigalnice mora biti opremljena z vsaj enim pomožnim gorilnikom. Ta gorilnik se mora samodejno vklopiti, kadar po zadnjem dovodu zraka za sežig temperatura zgorevalnih plinov pade pod temperature iz drugega odstavka tega člena. Pomožni gorilnik se uporabi tudi ob zagonu in ustavitvi sežigalnice z namenom, da se zahtevane temperature vzdržujejo ves čas obratovanja in dokler so nesežgani odpadki v sežigalni komori.

(5) Pomožni gorilnik iz prejšnjega odstavka se ne sme polniti z gorivi, ki lahko povzročijo višje emisije od tistih, nastalih pri sežigu plinskega olja, katerega lastnosti so določene v predpisu, ki ureja fizikalno-kemijske lastnosti tekočih goriv.

(6) Sežigalnice in naprave za sosežig morajo imeti samodejni sistem za preprečevanje doziranja odpadkov, ki se uporablja:

- ob zagonu, dokler se ne doseže temperatura iz drugega in tretjega odstavka tega člena ali temperatura, določena v skladu z devetim odstavkom tega člena;
- v primeru, ko se temperatura iz drugega in tretjega odstavka tega člena ali temperatura, določena v skladu z devetim odstavkom tega člena ne vzdržuje;
- v primeru, ko trajne meritve kažejo, da je zaradi motenj ali okvar naprav za čiščenje odpadnih plinov presežena katera koli mejna vrednost emisij iz priloge 1 te uredbe.

(7) Infektivni bolnišnični odpadki se morajo naložiti neposredno v kurilno napravo, ne da bi se prej mešali z drugimi vrstami odpadkov in brez neposrednega rokovanja z njimi.

(8) Ne glede na določbi drugega in tretjega odstavka tega člena se meritev temperature plina lahko meri na drugi reprezentativni točki sežigale komore, kot je določeno v okoljevarstvenem dovoljenju v skladu s sedmo alinejo prvega odstavka 6. člena te uredbe.

(9) Ne glede na določbe prvega do četrtega odstavka tega člena se lahko za nekatere vrste odpadkov ali nekatere toplotne postopke sežiga ali sosežiga odpadkov uporabijo drugačni pogoji obratovanja in temperature, če se tako določi v okoljevarstvenem dovoljenju v skladu s sedmo alinejo prvega odstavka 6. člena te uredbe, pri čemer:

– pri sežigalnicah taka sprememba pogojev obratovanja ne sme povzročiti več ostankov ali ostankov z večjo vsebnostjo organskih onesnaževal, kot so pričakovani pri obratovalnih pogojih iz prvega do četrtega odstavka tega člena;

– pri napravah za sosežig morajo emisije TOC in CO izpolnjevati mejne vrednosti emisij iz 1. dela priloge 1 te uredbe;

– pri napravah za sosežig, ki sosežigajo odpadke v kotlih za lubje v celulozni in papirni industriji na kraju proizvodnje, in ki so obratovale in imele okoljevarstveno dovoljenje pred 28. decembrom 2002, morajo emisije TOC izpolnjevati mejne vrednosti emisij iz 1. dela priloge 1 te uredbe.

(10) Vsa toplota, pridobljena pri sežigu ali sosežigu, se zajeme, kolikor je to izvedljivo.

23. člen (usposobljenost osebja)

(1) Upravljavec mora zagotoviti pripravo pisnih postopkov in navodil, s katerimi se zagotavlja obratovanje sežigalnice in naprave za sosežig skladno z določbami te uredbe in vsebino okoljevarstvenega dovoljenja.

(2) Upravljavec mora določiti osebo, ki je odgovorna za izvajanje predpisanih postopkov obratovanja sežigalnice in naprave za sosežig, in njenega namestnika.

(3) Upravljavec mora zagotavljati ustrezno strokovno usposobljenost osebja, pri čemer mora le ta biti seznanjena z najnovejšo preizkušeno in na trgu dostopno tehnologijo sežiga in sosežiga odpadkov, postopki ravnanja z odpadki ter metodami nadzora nad emisijami, s katerimi se zagotavlja skladnost s to uredbo in z referenčnimi dokumenti BAT in zaključki o BAT.

24. člen (okvare)

(1) Upravljavec mora v primeru okvare sežigalnice, naprave za sosežig ali posamezne linije za sežig ali sosežig takoj, ko je mogoče, zmanjšati obseg sežiga odpadkov, pri čemer emisije ne smejo preseči mejnih vrednosti iz 2. točke 1. dela priloge 1 te uredbe, ali jo popolnoma ustaviti do takrat, ko se ponovno izpolnjeni pogoji za normalno obratovanje, pri čemer se upoštevajo določbe tretjega do petega odstavka 10. člena te uredbe.

(2) Za določitev veljavnih dnevnih povprečnih vrednosti se zaradi motenj v delovanju ali zaradi vzdrževanja avtomatiziranega merilnega sistema lahko zavrže največ pet polurnih vrednosti na dan. Zaradi motenj v delovanju ali zaradi vzdrževanja avtomatiziranega merilnega sistema se lahko zavrže največ deset dnevnih povprečnih vrednosti na leto.

(3) V primeru neizpolnjevanja pogojev iz okoljevarstvenega dovoljenja mora upravljavec:

- obvestiti ministrstvo najkasneje v 12 urah;
- takoj sprejeti potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se skladnost s pogoji iz okoljevarstvenega dovoljenja v najkrajšem možnem času ponovno vzpostavi.

VII. POOBLASTILO ZA IZDELAVO OCENE NEVARNIH ODPADKOV

25. člen (pooblastilo za izdelavo ocene nevarnih odpadkov)

(1) Izdelovalec ocene primernosti nevarnih odpadkov je lahko pravna oseba ali podjetnik posameznik, ki pridobi pooblastilo ministrstva za izvajanje obratovalnega monitoringa pod pogoji iz zakona, ki ureja varstvo okolja in naslednjimi pogoji:

– ima akreditacijo SIST EN ISO/IEC 17020 za kontrolo odpadkov po postopkih preizkušanja iz prve in druge alineje šestega odstavka 16. člena te uredbe za najmanj enega izmed organskih in enega izmed anorganskih parametrov onesnaženosti in

– ima akreditacijo SIST EN ISO/IEC 17020 za kontrolo odpadkov po postopkih preizkušanja iz tretje alineje šestega odstavka 16. člena te uredbe ali

– ima akreditacijo za delno kontrolo odpadkov iz prve ali druge alineje tega odstavka in ima pogodbo o sodelovanju s pooblaščenimi osebami ali podjetniki posamezniki, ki imajo akreditacijo za preostalo kontrolo odpadkov.

(2) Vloga za pridobitev pooblastila iz prejšnjega odstavka mora vsebovati dokazila o izpolnjevanju pogojev iz zakona, ki ureja varstvo okolja, in podatke o prosilcu za pridobitev pooblastila ter navedbo o vrsti, področju in obsegu izdelave ocene nevarnih odpadkov, za katerega prosilec želi pooblastilo. Vlogi mora biti priložena akreditacijska listina s prilogami, iz katerih je razviden obseg akreditacije.

VIII. POROČANJE IN OBVEŠČANJE JAVNOSTI

26. člen (poročanje upravljavca)

(1) Upravljavec mora do 31. marca tekočega leta dostaviti ministrstvu poročilo o obdelavi odpadkov s sežiganjem ali sosežiganjem za preteklo leto, ki vključuje poleg podatkov, določenih v predpisu, ki ureja odpadke, tudi:

- informacije o obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak in emisije snovi pri odvajanju odpadne vode, če je sežigalnica ali naprava za sosežig opremljena z napravo za mokro čiščenje odpadnih plinov,
- informacije o polikloriranih bifenilih, pentaklorfenolu, kloru, fluoru, žveplu, težkih kovinah in drugih onesnaževal v nevarnih odpadkih, ki lahko onesnažijo tla in podzemne vode na lokaciji naprave,
- rezultate preizkusa fizikalnih in kemijskih lastnosti ostankov iz tretjega odstavka 18. člena te uredbe.

(2) Upravljavec mora v poročilo, ki ga dostavi ministrstvu v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogojev za njegovo izvajanje, vključiti tudi informacije o:

- ustavitvah, motnjah ali okvarah čistilnih ali merilnih naprav, ki so predmet tretjega do petega odstavka 10. člena te uredbe,
- preseženih največjih vrednostih emisij zaradi neizogibnih ustavitev, motenj ali okvar čistilnih naprav, ki so predmet tretjega do petega odstavka 10. člena te uredbe,
- preveritvah avtomatiziranega merilnega sistema iz drugega odstavka 21. člena te uredbe,
- motnjah v delovanju in vzdrževanju avtomatiziranega merilnega sistema iz drugega odstavka 24. člena te uredbe.

27. člen (informacije o okoljevarstvenih dovoljenjih za sežigalnice in naprave za sosežig)

Ministrstvo na svoji spletni strani objavi seznam vseh sežigalnic in naprave za sosežig, ne glede na nazivno zmogljivost ter tudi:

- okoljevarstvena dovoljenja za sežigalnice in naprave za sosežig;
- rezultate obratovalnega monitoringa emisij;
- informacije o ukrepih, sprejetih ob dokončnem prenehanju obratovanja sežigalnice in naprave za sosežig odpadkov.

28. člen (poročanje Evropski komisiji)

(1) Ministrstvo pošilja Evropski komisiji letna poročila v elektronski obliki, ki vsebujejo podatke o delovanju sežigalnic ali naprave za sosežig z nazivno zmogljivostjo dve toni ali več na uro, vključno z opisom poteka procesa sežiga ali sosežiga ter količini emisij v zrak in vodo glede na mejne vrednosti emisij, določene v okoljevarstvenem dovoljenju.

(2) Ministrstvo na zahtevo predloži Evropski komisiji v elektronski obliki pogoje obratovanja, vključno z rezultati opravljenih meritev, ki so bili odobreni skladno z osmim in devetim odstavkom 22. člena te uredbe.

(3) Upravljavec sporoči ministrstvu na njegovo zahtevo podatke za pripravo poročila iz prejšnjega odstavka.

(4) Ministrstvo na svoji spletni strani objavi letno poročilo iz prvega odstavka tega člena o delovanju sežigalnic ali naprava za sosežig z nazivno zmogljivostjo dve toni ali več na uro, vključno z opisom poteka procesa sežiga ali sosežiga ter količini emisij v zrak in vodo glede na največje dopustne vrednosti emisij, določene v okoljevarstvenem dovoljenju.

IX. NADZOR

29. člen (inšpektorji)

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

X. KAZENSKE DOLOČBE

30. člen (prekrški)

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. ne dostavi ministrstvu v poročilu o obdelavi odpadkov informacij v skladu s prvim odstavkom 26. člena te uredbe;
2. ne dostavi ministrstvu v poročilu o obratovalnem monitoringu informacij v skladu z drugim odstavkom 26. člena te uredbe;
3. ne sporoči ministrstvu na zahtevo podatkov v skladu s tretjim odstavkom 28. člena te uredbe.

(2) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba upravljavca sežigalnice ali naprave za sosežig.

XI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

31. člen (obstoječa okoljevarstvena dovoljenja)

(1) Okoljevarstvena dovoljenja, izdana v skladu z Uredbo o sežiganju odpadkov (Uradni list RS, št. 68/08 in 41/09) pred uveljavitvijo te uredbe, ostanejo v veljavi do izteka njihove veljavnosti.

(2) Program preverjanja istovetnosti odpadkov, ki je določen v okoljevarstvenem dovoljenju iz prejšnjega odstavka, se šteje za program preverjanja istovetnosti odpadkov iz 15. člena te uredbe do izteka veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega odstavka.

(3) Postopki za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za predelavo ali odstranjevanje odpadkov v sežigalnicah ali naprava za sosežig začeti pred uveljavitvijo te uredbe, se zaključijo v skladu z določbami te uredbe.

32. člen (obstoječa pooblastila za izdelavo ocene nevarnih odpadkov)

Oseba, ki je pridobila pooblastilo ministrstva za izdelavo ocene nevarnih odpadkov skladno z Uredbo o sežiganju odpadkov (Uradni list RS, št. 68/08 in 41/09), lahko izvaja obratovalni monitoring odpadkov do prenehanja veljavnosti tega pooblastila.

33. člen (prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe prenehajo veljati Uredba o sežiganju odpadkov (Uradni list RS, št. 68/08 in 41/09), Uredba o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov (Uradni list RS, št. 50/01, 56/02, 84/02, 41/04 – ZVO-1 in 76/10) in Uredba o emisiji snovi pri odvajanju odpadne vode iz naprav za čiščenje odpadnih plinov sežigalnice odpadkov in pri sosežigu odpadkov (Uradni list RS, št. 51/01, 56/02, 84/02, 41-04 – ZVO-1 in 46/04).

34. člen
(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu republike Slovenije.

Št.

Ljubljana, dne

EVA 2015-2550-0057

Vlada Republike Slovenije

dr. Miro Cerar l.r.
Predsednik

PRILOGA 1

MEJNE VREDNOSTI EMISIJ SNOVI V ZRAK

1. del

MEJNE VREDNOSTI EMISIJ SNOVI V ZRAK ZA SEŽIGALNICE

1. Mejne vrednosti iz tega dela priloge se izračunajo pri temperaturi 273,15 K, tlaku 101,3 kPa in po korekciji za vsebnost vodnih hlapov v odpadnih plinih.

Mejne vrednosti se standardizirajo pri 11 % vsebnosti kisika v odpadnem plinu, razen pri:

- a) sežiganju odpadnih mineralnih olj, kot so določena v predpisu, ki ureja odpadna olja, ki se standardizirajo pri vsebnosti 3 % kisika, in
- b) sežiganju ali sosežiganju odpadkov v s kisikom obogateni atmosferi, ki je določena glede na posamezni primer v okoljevarstvenem dovoljenju v skladu s sedmo alinejo prvega odstavka 6. člena te uredbe.

- 1.1. Dnevne povprečne mejne vrednosti emisij za naslednja onesnaževala (mg/Nm³):

Celotni prah	10
TOC	10
HCl	10
HF	1
SO ₂	50
Dušikov oksid (NO) in dušikov dioksid (NO ₂), izražena kot NO ₂ , za obstoječe sežigalnice z nazivno zmogljivostjo več kot 6 ton na uro ali za nove sežigalnice	200
Dušikov oksid (NO) in dušikov dioksid (NO ₂), izražena kot NO ₂ za obstoječe sežigalnice z nazivno zmogljivostjo 6 ton na uro ali manj	400

- 1.2. Polurne povprečne mejne vrednosti emisij za naslednja onesnaževala (mg/Nm³):

	A	B
Celotni prah	30	10
TOC	20	10
HCl	60	10
HF	4	2
SO ₂	200	50
Dušikov monoksid (NO) in dušikov dioksid (NO ₂), izražena kot NO ₂ , za obstoječe sežigalnice z nazivno zmogljivostjo več kot 6 ton na uro ali za nove sežigalnice	400	200

Opombi: A ... velja za vse polurne povprečne vrednosti;

B ... velja za 97 % izmerjenih polurnih povprečnih vrednosti v enem letu.

- 1.3. Povprečne mejne vrednosti emisij za naslednje težke kovine (mg/Nm³), izmerjene v vzorčevalnem obdobju najmanj 30 minut in največ 8 ur:

Kadmij in njegove spojine, izražene kot kadmij (Cd)	skupaj 0,05
Talij in njegove spojine, izražene kot talij (Tl)	
Živo srebro in njegove spojine, izražene kot živo srebro (Hg)	0,05
Antimon in njegove spojine, izražene kot antimon (Sb)	skupaj 0,5

Arzen in njegove spojine, izražene kot arzen (As)	
Svinec in njegove spojine, izražene kot svinec (Pb)	
Krom in njegove spojine, izražene kot krom (Cr)	
Kobalt in njegove spojine, izražene kot skupni kobalt (Co)	
Baker in njegove spojine, izražene kot baker (Cu)	
Mangan in njegove spojine, izražene kot mangan (Mn)	
Nikelj in njegove spojine, izražene kot nikelj (Ni)	
Vanadij in njegove spojine, izražene kot vanadij (V)	

Te povprečne mejne vrednosti vključujejo tudi pare in pline težkih kovin in njihovih spojin.

1.4. Povprečna mejna vrednost emisij v vzorčevalnem obdobju najmanj 6 in največ 8 ur je za skupno koncentracijo dioksinov in furanov $0,1 \text{ ng/Nm}^3$.

Za določitev skupne koncentracije dioksinov in furanov se masne koncentracije dibenzo-p-dioksinov in dibenzofuranov, preden se seštejejo, pomnožijo z naslednjimi faktorji toksičnosti:

	Faktor toksičnosti
2,3,7,8 – tetraklordibenzodioksin (TCDD)	1
1,2,3,7,8 – pentaklordibenzodioksin (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 – heksaklordibenzodioksin (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 – heksaklordibenzodioksin (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 – heksaklordibenzodioksin (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 – heptaklordibenzodioksin (HpCDD)	0,01
oktaklordibenzodioksin (OCDD)	0,001
2,3,7,8 – tetraklordibenzofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 – pentaklordibenzofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 – pentaklordibenzofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 – heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 – heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 – heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 – heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 – heptaklordibenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 – heptaklordibenzofuran (HpCDF)	0,01
oktaklordibenzofuran (OCDF)	0,001

1.5. Mejne vrednosti emisij za CO v odpadnih plinih:

- 50 mg/Nm^3 kot dnevna povprečna vrednost;
- 100 mg/Nm^3 kot polurna povprečna vrednost v katerem koli 24-urnem obdobju;
- 150 mg/Nm^3 kot 10-minutna povprečna vrednost.

Zahteve glede mejnih vrednosti emisij za CO v odpadnih plinih so izpolnjene, če vsaj:

- 97 % dnevnih povprečnih vrednosti čez leto ne presega mejne vrednosti emisije iz podtočke a);
- 95 % vseh 10-minutnih povprečnih vrednosti v katerem koli 24-urnem obdobju ne presega mejne vrednosti emisij iz podtočke c) ali nobena od polurnih povprečnih vrednosti iz istega obdobja ne presega mejne vrednosti emisije iz podtočke b).

2. Za mejne vrednosti emisij, ki se uporabljajo v primeru preseganja mejnih vrednosti emisij snovi v zrak iz predhodnih točk tega dela priloge ter v trajanju okoliščin, ki so podane v tretjem, četrtem in petem odstavku 10. člena in prvem odstavku 24. člena te uredbe, velja, da:
- a) koncentracija celotnega prahu, izražena kot polurno povprečje, ne sme v nobenih okoliščinah preseči 150 mg/Nm³;
 - b) mejna vrednost za TOC iz 1.2. točke tega dela priloge ne sme biti presežena;
 - c) mejna vrednost za CO iz 1.5.b) točke tega dela priloge ne sme biti presežena.

2. del

MEJNE VREDNOSTI EMISIJ SNOVI V ZRAK ZA SOSEŽIG ODPADKOV

1. Mejna vrednost skupnih emisij za vsako pomembno onesnaževalo in CO v odpadnem plinu, nastalem pri sosežigu odpadkov, se izračuna za industrijske dejavnosti in onesnaževala, ki niso zajeta v 2., 3. in 4. točki tega dela priloge, po naslednji enačbi:

$$C = \frac{V_{odp} \times C_{odp} + V_{pro} \times C_{pro}}{V_{odp} + V_{pro}}$$

pri čemer je:

V_{odp} volumen odpadnega plina, nastalega le zaradi sežiga odpadkov določenega na osnovi odpadkov z najnižjo kurilno vrednostjo, ki se lahko skladno z okoljevarstvenim dovoljenjem sežigajo v napravi za sosežig in ki je standardiziran pri pogojih iz te uredbe. Če je delež toplote, nastale pri sežigu nevarnih odpadkov manjši od 10 % skupne zgorevalne toplote, je treba V_{odp} izračunati na podlagi predvidene količine odpadkov, ki bi ob sežigu ustrezali deležu 10 % skupne zgorevalne toplote;

C_{odp} mejne vrednosti emisij, določene za sežigalnice odpadkov iz 1. dela te priloge. Za kurilno napravo z nazivno toplotno močjo 50 MW ali več, ki sosežiga odpadke in uporablja domače trdno gorivo ter zaradi lastnosti tega goriva ne more izpolnjevati zahtev glede doseganja mejnih vrednosti emisij za SO₂ iz 3.1. in 3.2. točke tega dela priloge in se zanjo uporabljajo stopnje razžveplanja iz predpisa, ki ureja emisijo snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav, se pri pri sosežigu odpadkov upošteva $C_{odp} = 0$ mg/Nm³;

V_{pro} volumen odpadnega plina, nastalega med procesom v napravi, skupaj z zgorevanjem dovoljenih goriv (razen odpadkov), ki se običajno uporabljajo v napravi, določen na podlagi vsebnosti kisika, pri kateri je treba standardizirati emisije za obravnavano napravo. Če za obravnavano napravo ni predpisana standardizacija emisije, je treba uporabiti dejansko vsebnost kisika v odpadnem plinu, ki ni bil razredčen z dodatkom zraka, nepotrebnim za proces;

C_{pro} mejne vrednosti emisij iz tega dela priloge ali, če take vrednosti niso na voljo, mejne vrednosti emisij predpisa, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

Skupna vsebnost kisika, ki nadomesti vsebnost kisika za standardizacijo, se izračuna na podlagi upoštevanja vsebnosti delnih volumnov. Vse mejne vrednosti se izračunajo pri temperaturi 273,15 K, tlaku 101,3 kPa in po korekciji za vsebnost vodnih hlapov v odpadnih plinih.

2. Posebne določbe za cementne peči, v katerih se sosežigajo odpadki

Mejne vrednosti skupnih emisij se uporabljajo kot dnevne povprečne vrednosti za celoten prah, HCl, HF, NO_x, SO₂ in TOC (za trajne meritve), kot povprečne vrednosti v vzorčevalnem obdobju najmanj 30 minut in največ 8 ur za težke kovine in kot povprečne vrednosti v vzorčevalnem obdobju najmanj 6 ur in največ 8 ur za dioksine in furane.

Vse vrednosti se standardizirajo pri 10 % kisika.

Polurne povprečne vrednosti so potrebne le za izračun dnevnih povprečnih vrednosti.

Mejne vrednosti skupnih emisij (mg/Nm³, razen za dioksine in furane) so za naslednja onesnaževala:

Celotni prah	30
HCl	10
HF	1

SO ₂	50
NO _x	500
TOC	10
Hg	0,05
Cd + Tl	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Doksini in furani (ng/Nm ³)	0,1

3. Posebne določbe za kurilne naprave, v katerih se sosežigajo odpadki

Polurne povprečne vrednosti so potrebne le za izračun dnevnih povprečnih vrednosti.

3.1. Mejna vrednost emisij C_{pro} , izražena kot dnevna povprečna vrednost (mg/Nm³) za obstoječo kurilno napravo v katerih se sosežigajo odpadki, razen za plinske turbine in plinske motorje, pri uporabi:

- trdnega goriva, razen biomase, pri 6 % vsebnosti kisika

	< 50 MWth	od 50 do 100 MWth	od 100 do 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	–	400 za šoto: 300	200	200
NO _x	–	300 (za lignitni prah: 400)	200	200
Prah	50	30	25 (za šoto: 20)	20

- biomase pri 6 % vsebnosti kisika

	< 50 MWth	od 50 do 100 MWth	od 100 do 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	–	200	200	200
NO _x	–	300	250	200
Prah	50	30	20	20

- tekočega goriva pri 3 % vsebnosti kisika

	< 50 MWth	od 50 do 100 MWth	od 100 do 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	–	350	250	2000
NO _x	–	400	200	150
Prah	50	30	25	20

3.2. Mejna vrednost emisij C_{pro} , izražena kot dnevna povprečna vrednost (mg/Nm³) za novo kurilno napravo v katerih se sosežigajo odpadki, razen za plinske turbine in plinske motorje, pri uporabi:

- trdnega gorivo, razen biomase, pri 6 % vsebnosti kisika

	< 50 MWth	od 50 do 100 MWth	od 100 do 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	–	400 (za šoto: 300)	200 (za šoto: 300, razen pri zgorevanju v lebdečem sloju: 250)	150 (za krožno zgorevanje ali zgorevanje pod tlakom v lebdečem sloju, ali pri kurjenju šote, za kakršno koli zgorevanje v lebdečem sloju: 200)
NO _x	–	300 (za šoto: 250)	200	150 (za lignitni prah: 200)

Prah	50	20	20	10 (za šoto: 20)
------	----	----	----	---------------------

– biomase pri 6 % vsebnosti kisika

	< 50 MWth	od 50 do 100 MWth	od 100 do 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	–	200	200	150
NO _x	–	250	200	150
Prah	50	20	20	20

– tekoča goriva pri 3 % vsebnosti kisika

	< 50 MWth	od 50 do 100 MWth	od 100 do 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	–	350	200	150
NO _x	–	300	150	100
Prah	50	20	20	10

3.3. Povprečne mejne vrednosti skupnih emisij za naslednje težke kovine (mg/Nm³), izmerjene v vzorčevalnem obdobju najmanj 30 minut in največ 8 ur, pri 6 % vsebnosti kisika za trdna goriva in 3 % vsebnosti kisika za tekoča goriva:

Hg	0,05
Cd + Tl	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

3.4. Povprečna mejna vrednost skupnih emisij v vzorčevalnem obdobju najmanj 6 ur in največ 8 ur pri 6 % vsebnosti kisika za trdna goriva in 3 % vsebnosti kisika za tekoča goriva je za skupno koncentracijo dioksinov in furanov 0,1 ng/Nm³.

4. Posebne določbe za kurilne naprave v katerih se sosežigajo odpadki v industrijskih sektorjih, ki niso vključeni v 2. in 3. točko tega dela priloge

4.1. Povprečna mejna vrednost skupnih emisij v vzorčevalnem obdobju najmanj 6 ur in največ 8 ur je za skupno koncentracijo dioksinov in furanov 0,1 ng/Nm³.

4.2. Povprečni mejni vrednosti skupnih emisij za naslednje težke kovine (mg/Nm³), izmerjene v vzorčevalnem obdobju najmanj 30 minut in največ 8 ur:

Hg	0,05
Cd + Tl	0,05

PRILOGA 2

MEJNE VREDNOSTI EMISIJ SNOVI V ODPADNI VODI

Emisije snovi pri odvajanju odpadne vode, nastale pri iz čiščenju odpadnih plinov (mg/l, razen za dioksine in furane):

Neraztopljene trdne snovi, kot so opredeljene v predpisu, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz komunalnih čistilnih naprav	45 ^(a)	30 ^(b)
Hg in njegove spojine, izražene kot Hg	0,03	
Cd in njegove spojine, izražene kot Cd	0,05	
Tl in njegove spojine, izražene kot Tl	0,05	
As in njegove spojine, izražene kot As	0,15	
Pb in njegove spojine, izražene kot Pb	0,2	
Cr in njegove spojine, izražene kot Cr	0,5	
Cu in njegove spojine, izražene kot Cu	0,5	
Ni in njegove spojine, izražene kot Ni	0,5	
Zn in njegove spojine, izražene kot Zn	1,5	
Dioksini in furani (ng/l)	0,3	

Opombi: ^(a) ... velja za vse polurne povprečne vrednosti;

^(b) ... velja za 95 % izmerjenih polurnih povprečnih vrednosti v enem letu.

Mejne vrednosti emisij snovi v odpadni vodi so izpolnjene, če:

- 100 % in 95 % izmerjenih povprečnih vrednosti neraztopljenih trdnih snovi ne preseže mejnih vrednosti iz zgornje tabele,
- nobena izmerjena vrednost dioksinov in furanov ne preseže mejne vrednosti iz zgornje tabele in
- največ ena izmerjena vrednost težkih kovin na leto preseže mejno vrednost iz zgornje tabele, ali 5 % meritev vzorcev presega mejne vrednosti za težke kovine iz zgornje tabele, pod pogojem, da je pogostost meritev več kot 20 vzorcev na leto, kar se določi v okoljevarstvenem dovoljenju v skladu s peto alinejo prvega odstavka 6. člena te uredbe.

PRILOGA 3

OBRATOVALNI MONITORING

1. Metode merjenja

- 1.1. Določanje koncentracij snovi, ki onesnažujejo zrak in vodo, se izvede z meritvijo reprezentativnega vzorca.
- 1.2. Vzorčenje in analiza vseh onesnaževal v zraku, skupaj z dioksini in furani, se izvede v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogoje za njegovo izvajanje, za vsa onesnaževala v vodi, skupaj z dioksini in furani, pa v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih voda.
- 1.3. Pri merjenju dnevne povprečne vrednosti mora biti natančnost merjenja taka, da je 95 % rezultatov meritev v območju, ki ne presega procentov mejnih vrednosti za:

Celotni prah	30 %
TOC	30 %
HCl	40 %
HF	40 %
SO ₂	20 %
NO ₂	20 %
CO	10 %

- 1.4. Polurne in 10-minutne povprečne vrednosti se določijo v času dejanskega obratovanja (razen v obdobju zagona in ustavitve, če se odpadki ne sežigajo) na podlagi izmerjenih vrednosti, potem ko se odštejejo vrednosti intervala zaupanja iz točke 1.3. tega dela priloge. Dnevne povprečne vrednosti se določijo na podlagi teh validiranih povprečnih vrednosti.

2. Meritve v zvezi z onesnaževali zraka

2.1. Opravljajo se naslednje meritve v zvezi z onesnaževali zraka:

- a) trajne meritve naslednjih snovi: NO_x (pod pogojem, da so mejne vrednosti določene), celoten prah, HCl, HF, SO₂, TOC in CO;
- b) trajne meritve naslednjih procesnih parametrov: temperatura blizu notranje stene ali na drugi reprezentativni točki sežigalne komore, koncentracija kisika, tlak, temperatura odpadnega plina in vsebnost vodnih hlapov v odpadnem plinu;
- c) meritev težkih kovin ter dioksinov in furanov vsaj vsakih šest mesecev, pri čemer se mora v prvih 12 mesecih obratovanja mora opraviti vsaj ena meritev na tri mesece.

- 2.2. Najnižjo temperaturo odpadnih plinov in vsebnost kisika v odpadnih plinih je treba preveriti vsaj enkrat ob začetku obratovanja sežigalnice odpadkov ali naprave za sosežig odpadkov in v najbolj neugodnih pogojih obratovanja, ki se lahko pričakujejo. Pri tem se z meritvijo določi tudi trajanje prisotnosti najnižje temperature odpadnih plinov (t.j. zadrževalni čas).

- 2.3. Ne glede na točko 2.1.a) tega dela priloge se trajne meritve HF lahko opustijo, če je v obdelavo vključena faza odstranjevanja HCl, ki zagotavlja, da se mejna vrednost emisije HCl ne presega. V tem primeru je treba emisije HF meriti redno, kot je določeno v točki 2.1. c) tega dela priloge.

- 2.4. Ne glede na točko 2.1.b) tega dela priloge trajne meritve vsebnosti vodnih hlapov niso potrebne, če je reprezentativni vzorec odpadnega plina pred analizo emisij posušen.

- 2.5. Rezultati meritev se standardizirajo z uporabo standardnih koncentracij kisika, kot so določene v 1. delu priloge 1 te uredbe ali pa se izračunajo v skladu z 2. delom priloge 1 te uredbe pri čemer se koncentracija emisije pri standardnem odstotku koncentracije kisika določi v skladu s predpisom, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

Kadar se v sežigalnici ali napravi za sosežig, ki sežiga nevarne odpadke, emisije onesnaževal zmanjšajo s čiščenjem odpadnih plinov, se standardizacija glede na vsebnost kisika, predvidena v

prejšnjem odstavku, opravi le, če vsebnost kisika, izmerjena v istem obdobju kot za zadevno onesnaževalo, presega ustrezno standardno vsebnost kisika.

3. Meritve v zvezi z onesnaževali vode

3.1. Kadar se odpadne vode, nastale pri čiščenju odpadnih plinov, čistijo na kraju samem skupaj z odpadno vodo iz drugih naprav na kraju samem, upravljavec opravi meritve:

- a) po iztoku odpadne vode iz procesa čiščenja odpadnega plina, pred njenim vstopom v skupno čistilno napravo;
- b) na vsakem iztoku odpadne vode, ki ni iztok iz prejšnje točke a), pred vstopom v skupno čistilno napravo;
- c) na končnem iztoku odpadne vode iz sežigalnice ali naprave za sosežig po njenem čiščenju.